

La periodista Montserrat Roig

Demà farà vint anys que va morir Montserrat Roig. Diverses iniciatives a la xarxa ens recordaran la seva faceta d'escriptora, de lluitadora feminista, d'intel·lectual compromesa... Però probablement quedarà en un segon pla el fet que la Roig es va considerar sempre una periodista. Al llarg de la seva vida -escapçada cruelment per un càncer amb només 45 anys- va exercir el periodisme en molts dels seus vessants: redactora en diverses publicacions, articulista col·laboradora, assagista de recerca històrica, com ara al llibre *Els catalans als camps nazis* (1977), o presentadora de programes de televisió (*Personatges* a TVE-Catalunya, *Búscate la vida*, a La2, entre d'altres).

Els que la van conèixer -jo no en vaig tenir la sort- diuen que era una persona d'una exigència professional extrema. Se submergia a fons en tot allò que feia. Montserrat Roig convivia durant hores amb el personatge que havia d'entrevistar per televisió per facilitar-ne la comunicació durant l'enregistrament al plató. En aquells magnífics programes emesos pel Circuit Català de TVE entre el setembre de 1977 i el juliol de 1978 (encara no havia nascut TV3!), ens va apropar a figures de la cultura catalana que fins aleshores mai no havien pogut sortir a la televisió franquista, com ara Oriol Martorell, Joan Fuster, Marta Mata, Antoni Tàpies, Joan Oliver, Maria Aurèlia Capmany o Pau Vila. Malgrat les limitacions de la tècnica televisiva d'aquella època, encara ara força gent recorda l'atmosfera de proximitat i franquesa que la Roig assolia conversant amb els seus convidats. I la mà de pensaments interessants que els arrencava.

Pel que fa als articles publicats en premsa, fins ara només teniem editats dos recopilatoris: els que van aparèixer en castellà a *El Periódico de Catalunya* el 1990 (*Melindros*, Ediciones B) i els que va publicar en català a *l'Avui* els dos darrers anys de la seva vida (*Un pensament de sal, un pessic de pebre. Dietari obert* d'Edicions 62). Però aquesta setmana ha sortit un nou llibre (*Diari d'uns anys. 1975-1981*, Acontravent), que ens permet redescobrir alguns dels textos que va escriure en català a d'altres mitjans, com ara *Mundo Diario*, *La Guía del Ocio*, o el mateix *Avui*, en una etapa anterior.

Per a les noves generacions, que en el millor dels casos han estudiat la Roig a l'escola en l'assignatura de literatura catalana, descobrir-la ara com a periodista pot ser una experiència gratificant. Perquè bona part dels seus articles parlen de temes plenament vigents avui dia i la seva manera d'escriure és concisa, irònica, tendra i contundent a la vegada, això que costa tant de trobar de vegades en els diaris. Com ha dit una admiradora seva, ¿cada article de la Montserrat Roig és una perla, un regal per a l'enginy i la intel·ligència?. Redescobrim-la i aprenem-ne humilment, perquè els periodistes necessitem referents de la seva talla.